

นิทานเรื่องยิ่งใหญ่

มีพ่อหล้ายคนที่ polymรู้จักไม่เคยเล่านิทานให้ลูกฟัง ด้วยเหตุผลสั้น ๆ ว่า “ไม่รู้จะเล่าอะไร”

และหล้ายคนมักทำหน้าแปลกลิ้มเมื่อรู้วานิทานที่ polymเล่าให้ลูก ๆ พังนั้นมีมากเป็นร้อยเป็นพันเรื่อง

ถ้ามัว polym เป็นอัจฉริยะทางนิทานที่นายอีสปหรือนายกริมส์

ต้องเรียกว่าพ่ออย่างนั้นหรือ
เปล่าเลย...

ตัวละครในนิทานของผมมีที่มาจากการสิงของต่าง ๆ ที่อยู่รอบบ้าน

บางตัวมาจากในสวน บางตัวมาจากในครัว และห้องตัวก็มาจากหัวเตียง ไม่ว่าจะเป็นปีศาจสังขยา แม่มดหอระนาญน้ำ หรือว่าเจ้าชายแปลงเปียก

ล้วนเป็นตัวละครที่คิดขึ้นมาเดียวันนี้เมื่อสายตาหันไปเห็นเข้า

เป็นตัวละครที่คิดขึ้นมาสด ๆ ร้อน ๆ เพื่อผูกเรื่องให้หันเรื่องที่กำลังเล่าอยู่

ตัวละครง่าย ๆ ที่ผมสร้างขึ้นจากชีวิตประจำวันล้วนเป็นตัวละครตัวโปรดของลูก ๆ เด็กมักมีจินตนาการกว้างไกลกว่าที่เราคิดไว้มาก

พระเอกมนุษย์กาลวิชช์เป็นที่ขับขันของพากษาจากนิทานที่ผมเล่าเจิงคล้ายมีตัวตนจริง ๆ

ผมมักถูกหักหัวงบอย ๆ จากพากเด็ก ๆ เมื่อเหตุผลของผมไม่ตรงกับจินตนาการของพากเขา

มนุษย์ก้าวที่มีอิทธิฤทธิ์ติดทุกอย่างเข้าด้วยกันได้ด้วยผิวของตัวเอง ก็อาจกล้ายเป็นมนุษย์อ่อนนอนไปทันที เด็ก ๆ ไม่เคยไม่คิดไปตามนิทาน พากเขานอกกว่าหากคืนให้มนุษย์ก้าวไปนอนบนเตียงที่ไหนลักษณะ ที่นอนก็ยอมติดกาวตามตัวจนลูกชื่นไม่ได้กล้ายเป็นมนุษย์อ่อนนอนไป หรืออย่างชนมบุญเมณนางเอกสารส่วนที่ถอยเล่นอยู่กับเมฆในนิทานก็มักถูกหักกว่า เชօไม่ควรถอยต่ำเกินไป เพราะอาจถูกแมลงวันตอมได้ หากฯ

นี่ถ้าไม่ได้หมายปีเตอร์แพนมาใส่ไว้ หลายครั้งผมก็เห็นจะบินตามความฝันของเด็ก ๆ ไม่ทัน

ผมยังจำช่วงเวลาที่เจ้าลูกชายคนเล็กของผมมันเริ่มรู้ความแม้จะเพิ่งเริ่มหัดพูด ผมก็เล่านิทานให้เข้าฟังแล้ว

นิทานเรื่องสำคัญสำหรับเราพ่อลูกคือนิทานเรื่องแรก ๆ ที่ผมเล่าขณะที่เขานั่งอยู่บนตักผม อยากรู้สึกว่ามันสนุกตรงไหน

“การครั้งหนึ่งนานแล้ว...” ผมขันตันเหมือนนิทานหัวไว้

“มีแต่งโมลูกหนึ่ง” ผมชอบทำเสียงให้น่าสนใจ แล้วมันก็ได้ผลทุกครั้ง มนุษย์ตัวเล็ก ๆ ที่เกิดมาเพียงสองปีกว่า ๆ ก็มักจะตาโตตามเสียงของผมไปด้วย

“มีแต่งโมลูกหนึ่งตกลงมาจากฟ้า...” ผมเห็นดาวดวงเล็ก ๆ

ที่อยู่ในความองเด็กน้อยเปล่งประกายขึ้น

“ดัง...ตุบ...เขียวเลย” ผอมหมายถึงสีของเปลือกแตงโม ไม่ใช่ผอมนึกอะไรไม่ออก ผอมต้องการให้นิทานเรื่องนี้สั้นเพียงแค่นี้... แค่นี้จริง ๆ แตงโมสูกหนึ่งตกลงมาจากฟ้า มีเสียงดังตุบ แล้ว ทุกอย่างก็เปลี่ยนสีไปเป็นสีของเปลือกแตงโม นั่นคือ “เขียวเลย” บางทีมันอาจจะเป็นนิทานที่สั้นที่สุดในโลก

แต่นิทานที่สั้นที่สุดในโลกอันแสนดีนี้เต้นเรื่องนี้ก็ได้ทำให้ รอยยิ้มที่สว่างที่สุดในจักรวาลเผยแพร่ตัวออกมา พร้อมกับเสียงเรียก ร้องให้เล่าอีกเรื่องหนึ่ง

“กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...” ผอมเริ่มเล่าอีกครั้ง “มีสับปะรด สูกหนึ่งตกลงมาจากฟ้า ดังตุบ...เหลืองเลย”

นิทานเรื่องที่สองก็จบลงเพียงแค่นี้เช่นกัน

จากนั้นก้อนเนย หัวผักกาด และลูกแอบเปิลก็ทยอยตกลง มาจากฟ้า เป็นนิทานเรื่องที่สามเรื่องที่สี่และเรื่องที่ห้า

แต่ในเรื่องหลัง ๆ นี้เด็กน้อยจะเป็นคนช่วยเล่าเองว่า หลัง จากที่ของตกลงมาจากฟ้าจะกลایเป็นสีอะไร

atham pem ton nai pem kii mo ruu tharok wa xea jin than karai ppeetong orai
nang gan ni than sen sien yang ฯ อย่างนี้

pm ruu ket peeyang wa pem samakot lea ni than sien ฯ คล้าย ฯ อย่าง
ni tai xea fang dai oik benn woy ฯ เรื่อง

meo xea xai roeng reiyen reem teib to chien pem kii yiang cong lea ni than tai
xea fang oy yu than ko kaasaj aana way

deek to reem snuk gant ni than thi m krong reeng slan sian xion mak chien
taw lat kom mak chien

ying wan dai pem lea tai xea dea ton jib mai dai wan nian ying benn wan thi
ni than snuk mak benn pi kech

laem meo ni than thi deek ฯ อยาก fang taw yawa chien tawng snuk chien
pem kii ying tawng tei yim taw mak chien than ppeetong pi daway

in rabe chalang ฯ ni pem tawng phuk reeng wae lueung henka gom je wah
pi lea tawna easat ฯ mai daiแล้ว และที่สำคัญ pem tawng ahan hen si o
ni than mak chien

pem lea ni than nai oy lung than ppeetong in chalang ni than xong pem
xea kii reem oy ak fang orai oyang oen thi mai izi ni than nang laew

taet meo tae kii tam thi pem ae ni than reeng rae in chivit xong xea ma
lea leen ฯ we la thi nai koh orai mai ootak rooy yiem thi benn han xong xea kii ja

ຜຸດພາຍຫຸ້ນມາໄມ່ແພັດມ ພມມອງເຫັນຄວາມສຸຂອັນໄພສາລອອກມາ
ວິ່ງເລີນອຢູ່ຮອນ ຈ ທັວເຮົາພ່ອລູກ
ແລະນິທານເຮືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈະອຢູ່ກັບເຮົາໄປໜ້ວຍ

